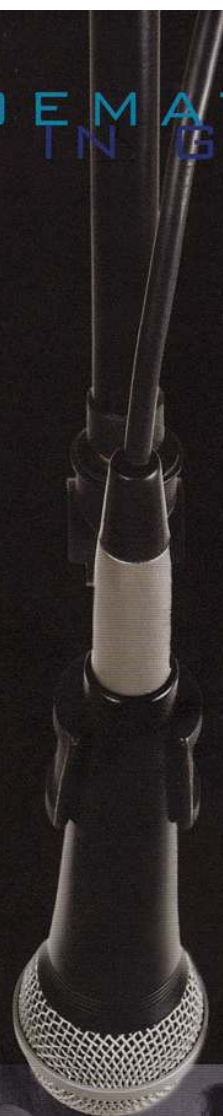

43/2009

ΕΤΗΣΙΑ ΕΠΙΒΕΒΡΗΣΗ / ANNUAL REVIEW

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ARCHITECTURE IN GREECE

ΟΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
LECTURES IN THE AGE OF THE INTERNET

ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΙΔΗΣ, BERNARD CUOMO
ΚΑΙ R. CASTRO-S. DENISSOF

Η αναζήτηση μίας νέας αστικής ισορροπίας στό θαλάσσιο μέτωπο της πόλης

Η νέα παραλία της Θεσσαλονίκης είναι ένας γραμμικός τόπος με περιορισμένο σχετικά βάθος και μεγάλο μήκος, γεγονός που του προσδίδει τα χαρακτηριστικά του «μετώπου», του λεπτού φλοιού που απλώνεται πάνω στο δύσκολο και προκλητικό όριο μεταξύ στεριάς και θάλασσας, μεταξύ φυσικού και κατασκευασμένου τοπίου. Ο σχεδιασμός σε αυτό το όριο οφείλει να συνυπάρξει και να συνδιαλλάξει με το ύδατο στοιχείο, δηλαδή τη φύση στην πιο ασταθή μορφή της. Η οποία επέμβαση σε αυτό το πλαίσιο παίρνει το χρώμα του, υπάρχει γιατί υπάρχει αυτό, δεν μπορεί να το ανταγωνιστεί παρά να συνυπάρξει και να κερδίσει λίγο από την αϊγλή του. Γι' αυτούς τους λόγους, η βασική απόφαση της πρότασης ήταν να διατηρηθεί η χαρακτηριστική και αναγνωρίσιμη φυσιογνωμία του ενιαίου μετώπου προς τη θάλασσα, η συνέχεια και γραμμικότητα του τοπίου.

Γραμμική πορεία. Πράσινα δωμάτια και σημειακές επεμβάσεις

Στό μέτωπο της νέας παραλίας διακρίνονται δύο σημαντικά χαρακτηριστικά τα οποία οροθετούν τις βασικές επιλογές της πρότασης.

- Η πορεία πάνω ακριβώς στο όριο μεταξύ στεριάς και θάλασσας, το πλακόστρωτο της παραλίας, με τα χαρακτηριστικά της γραμμικότητας, της συνέχειας, το ανοιχτό και μη διακοπτόμενο οπτικό πεδίο, την αίσθηση του άπειρου λόγω της έντονης παρουσίας του νερού, τη γραμμή του ορίζοντα μέσα στη θάλασσα, που άλλοτε διαγράφεται έντονη και καθαρή και άλλοτε χάνεται έντελως, ενοποιώντας με έντυπωσιακά αποτελέσματα, τον ούρανό με τη θάλασσα.

- Οι χώροι πρασίνου, με διάσπαρτες χρήσεις αναψυχής και μικρών άθλοπαιδιών, διαφοροποιούν αυτό το τμήμα από το κρηπίδωμα, προσφέροντας σκισμό, μαλακά δάπεδα, οπτική απομόνωση, εναλλαγές χώρων.

Γραμμικότητα και συνέχεια.

«Περιπατητές κυμάτων». Τό κρηπίδωμα

Ιδανικός τόπος περιπάτου, χωρίς διακοπές, χωρίς όχλησεις. Ο περιπατητής είναι έκτεθειμένος στο φως, στην ανοιχτή προοπτική, σε μία συνεχή πορεία πάνω στο

γοητευτικό όριο μεταξύ των αντίθετων: η σταθερότητα του συμπαγούς κρηπιδώματος, ή αστάθεια και διαύγεια του ύγρου στοιχείου.

Στήν έσωτερική πλευρά του κρηπιδώματος, προσφέρεται ή εναλλακτική δυνατότητα μίας δεντροφυτεμένης διαδρομής. Η αλέα λειτουργεί ως ενδιάμεσο όριο-φίλτρο μεταξύ των δύο διακριτών τμημάτων του παραλιακού μετώπου: του πλακόστρωτου και της πράσινης ζώνης.

Οι κήποι

Ο κήπος του ήχου διαμορφώθηκε ως ένα δάσος με ύψικορμα δέντρα, φυτεμένα πάνω σε τετραγωνικό κάνναβο σε μαλακό δάπεδο. Στο έσωτερικό του κήπου κατασκευάστηκαν δύο «πράσινα δωμάτια» που προσφέρουν στους περιπατητές μία ελεγχόμενη έσωστρέφεια.

Ο κήπος των ρόδων είναι διαμορφωμένος ως ένα εκπαιδευτικό εργαστήριο γύρω από όλα τα θέματα του κόσμου των καλλωπιστικών φυτών, της βλάστησης, του κύκλου της ζωής, της προστασίας και συνεπώς διαχείρισης της φύσης, και αποτελεί τον ιδανικό τόπο σχολικών επισκέψεων.

Ο κήπος της μνήμης αποτελεί αναφορά στην ξεχασμένη εικόνα της πόλης, μία αναφορά στο παλαιό όριο πόλης και θάλασσας, δημιουργώντας ένα άνοιγμα του παραλιακού μετώπου προς το κτίριο της Εθνικής Τράπεζας. Ο κήπος της μνήμης είναι ουσιαστικά ένας κενός χώρος, μία «ρωγμή» στο παρελθόν της πόλης.

Ο κήπος του νερού είναι ένας χώρος όπου το νερό αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο που οργανώνει και συνδέει τη συνολική του ατμόσφαιρα. Μία ξύλινη πέργκολα κατασκευάζεται σε όλο το μήκος του κήπου έτσι ώστε να στεγάζει και τα δύο επίπεδα, δημιουργώντας παράλληλα έναν χώρο που προσφέρεται για υπαίθριες εκθέσεις.

Ο κήπος της μουσικής διαμορφώθηκε στον τριγωνικό χώρο που γειτνιάζει με το Μέγαρο Μουσικής. Ο κήπος φυτεύτηκε με δέντρα σε κάνναβο, πάνω σε μαλακό δάπεδο, αφήνοντας ένα τριγωνικό «ξέφωτο». Ο χώρος προσφέρεται για υπαίθριες, μικρές, μουσικές εκδηλώσεις.

Ειδικοί συνεργάτες: Π. Ταρανή, Η. Δόβα και Ε. Καρυώτη. Φυτοτεχνική μελέτη: Ύλωρική-Φ. Φασούλας. Συνεργάτες: Α. Ζαχαριάδης και Χ. Καραχρήστος.

1.
Κήπος του ήχου.

REFURBISHMENT OF THE NEW PROMENADE OF THESSALONIKI

ARCHITECTS P. NIKIFORIDIS, B. CUOMO AND R. CASTRO-S. DENISSOF

1.
Sound garden.

The search for a new urban balance along the city's waterfront

Thessaloniki's new promenade is a linear space with restricted depth and great length which acts as a "front", a thin shell that extends along the provocative boundary between the land and the sea, the natural and man-made landscape.

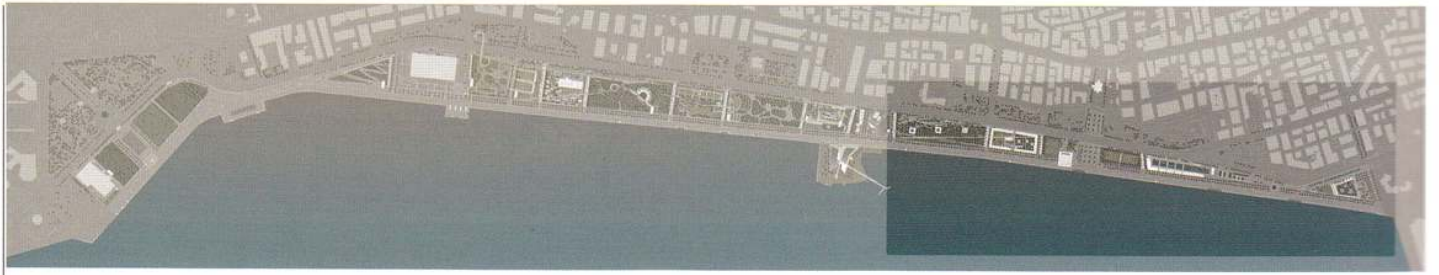
Linear course. Green rooms and linear interventions

Two important characteristics define the architectural proposal for Thessaloniki's new waterfront.

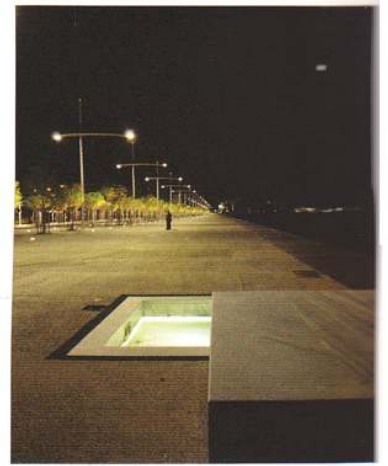
- The course between the land and the sea, the paved zone of the waterfront, which is characterised by linearity, continuity, an open and unobstructed visual field, the sense of infinity due to the presence of water, the horizon line, whether intense and clear or blurred and indistinct, unifying sky and sea in countless variations.

- The green areas used for recreation or various activities are set apart from the quay, providing shade, a soft surface, visual isolation and spatial diversity.

3

4

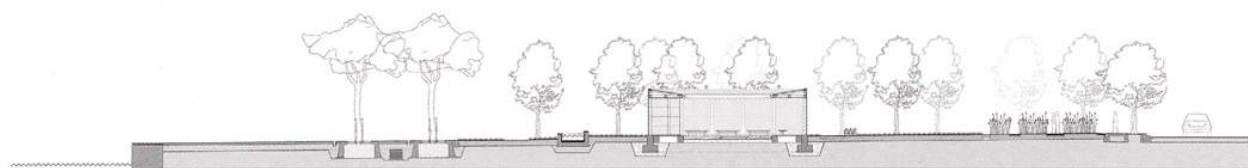
5

6

7

8

2.
Γενική διάταξη.

2.
General layout.

3.
Γενική άποψη.

3.
General view.

4.
Επεισόδια του νερού.

4.
Walks at the water's edge.

5, 6.
Έγκάρσιοι πεζόδρομοι.

5, 6.
Transversal pedestrian zones.

7.
Πλακόστρωτο.

7.
The paved zone.

8-10.
Κήπος του ήχου.

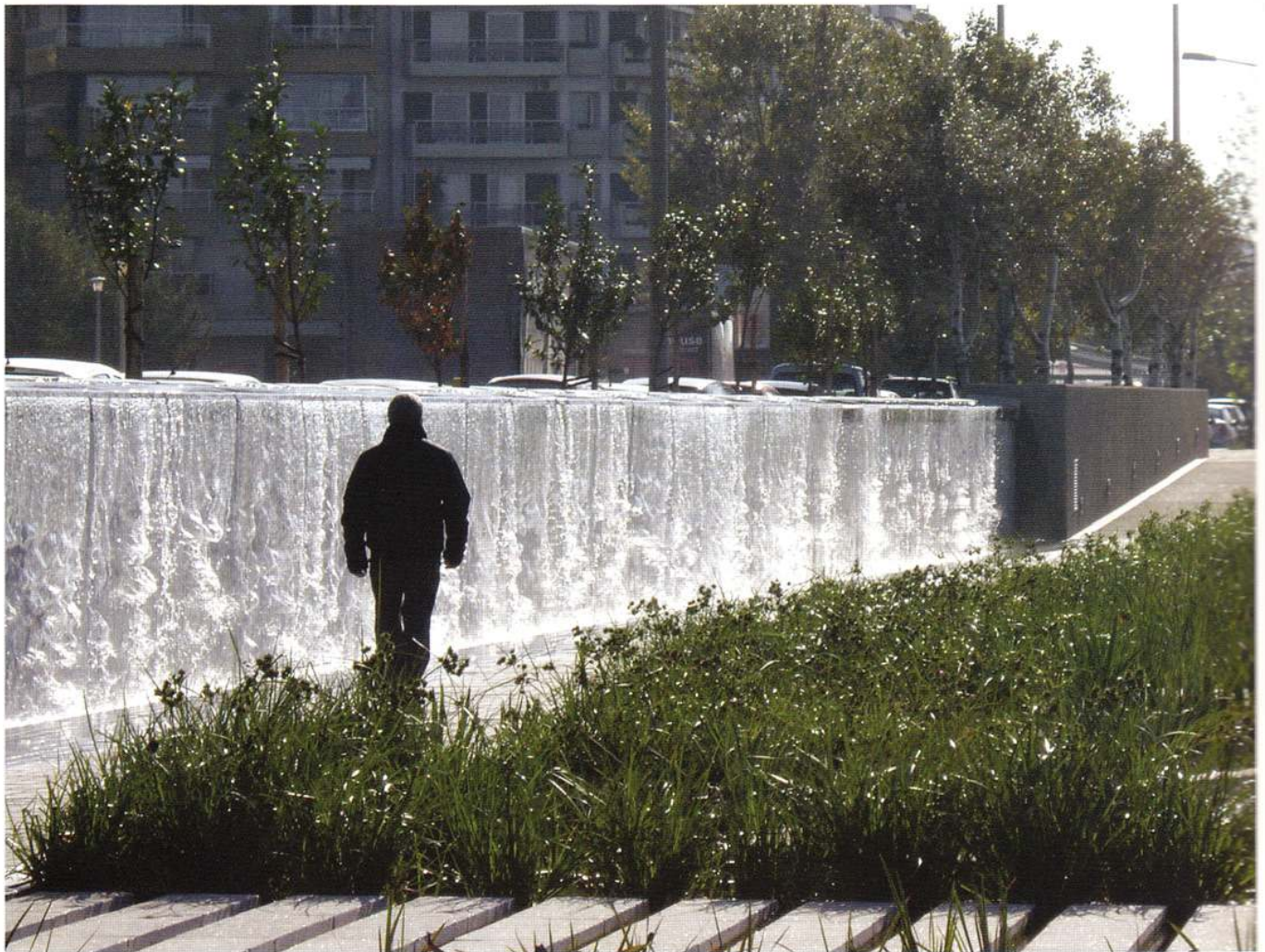
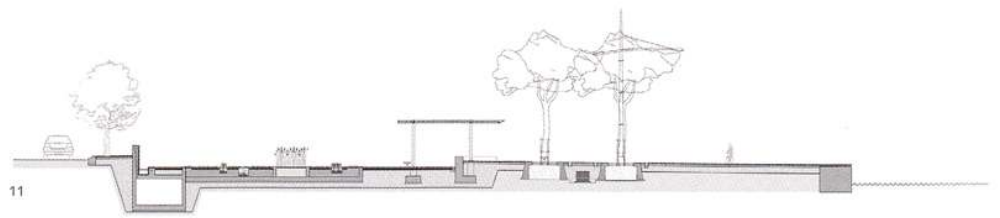
8-10.
Sound garden.

9

10

15

16

11-16.
Κήπος του νερού.

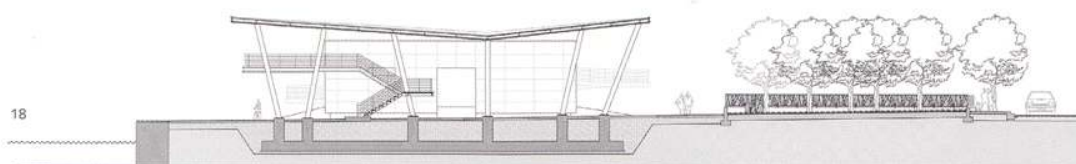
17, 18.
Κήπος της μνήμης.

11-11.
Water garden.

17, 18.
Memory garden.

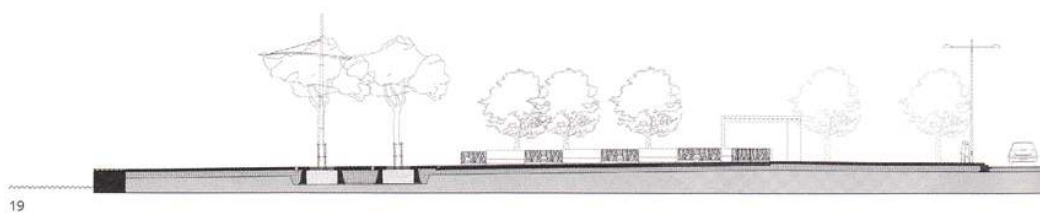
17

18

19-22.
Κήπος της μουσικής.

19-22.
Music garden.

19

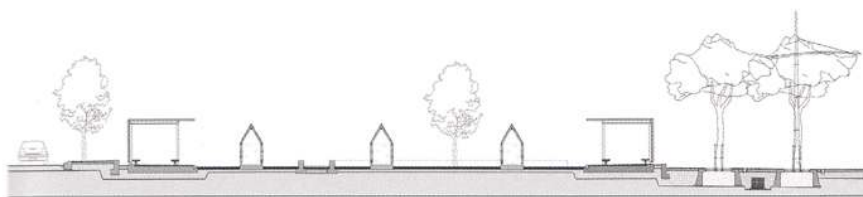
20

21

22

23-26.
Κήπος τών ρόδων.

23-26.
Rose garden.

23

24

25

26